

בש"פ 8268/17 - אריה בן ארי נגד משטרת שלוחת/ישראלהונאה חיפה

בבית המשפט העליון
בש"פ 8268/17

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: אריה בן ארי

נגד

המשיבה: משטרת שלוחת/ישראלהונאה חיפה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עמ"י
25291-10-17 שניתנה ביום 17.10.2017 על ידי כבוד
השופט י' ליפשיץ

בשם העורר: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות לערור בגלגול שלישי על החלטה במעצר ימים.

[הערה: המבקש הכתיר בקשתו כ"הודעת ערר" והגדיר עצמו כ"עורר", אך למעשה מדובר בבקשת רשות לערור ובהתאם לכך גם אתייחס לעורר כאל "המבקש"].

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 17.10.2017 בתיק עמ"י
25291-10-17 (כב' השופט י' ליפשיץ), בגדרה נדחה ערר של המשיבה על דחיית הבקשה למעצרו של המבקש, והותרו
על כנם תנאי השחרור כפי שנקבעו על-ידי בית משפט השלום בעכו.

2. ברקע ההליכים נשוא הבקשה, החלטת בית הדין המשמעתי המחוזי של לשכת עורכי הדין בחיפה מיום
26.4.2015, על השעייתו הזמנית של המבקש מלעסוק במקצועו כעורך דין לפי סעיף 78(ג) לחוק לשכת עורכי הדין,
התשכ"א-1961. זאת, על רקע כתב אישום שהוגש נגדו והמייחס לו שורה של עבירות גניבה בידי מורשה במסגרת

תפקידו כעורך דין. ערעורו של המבקש על החלטה זו בפני בית הדין המשמעתי הארצי נדחה. כפי שעולה מההליכים הקודמים בעניינו, המשיך המבקש לייצג ולעסוק כעורך דין, מה שהוביל למעצרו בגין התחזות כעורך דין וביצוע עבירות מרמה שונות.

בית משפט השלום בעכו, הורה בהחלטתו מיום 16.10.2017 על שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים אשר יבטיחו את הפסקת עיסוקו בעריכת דין עד להסדרת רישונו, וזאת למשך 30 יום. בעקבות ערר שהגישה המשיבה נגד שחרורו בתנאים מגבילים, התקיים דיון בפני בית המשפט המחוזי בחיפה ביום 17.10.2017 (עמ"י 17-10-25291), בו קיבל בית המשפט את החלטת בית משפט השלום והותיר את צו השחרור בתנאים מגבילים על כנו תוך הארכתו ל-60 ימים.

3. ביום 18.10.2017 הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום בעכו לשינוי תנאי שחרורו ולביטול איסור הכניסה למשרדו. בית המשפט דחה את הבקשה בציינו כי אינו משמש כערכאת ערעור על בית המשפט המחוזי. משכך, הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי בחיפה, שקבע בהחלטתו מיום 24.10.2017 כי אף הוא אינו יושב כערכאת ערעור על קביעותיו הקודמות של בית המשפט המחוזי בעניין תנאי השחרור.

4. על כך נסבה הבקשה שבפנינו, שכאמור, הוכתרה כ"הודעת ערר", ודי בטעם זה כשלעצמו כדי לדחותה.

מכל מקום, איני רואה להידרש לפרטי הבקשה באשר לא מצאתי כי היא מעוררת סוגיה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו של המבקש או נסיבות פרטניות מיוחדות וחריגות המצדיקות מתן רשות ערר.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' בחשון התשע"ח (30.10.2017).

שׁוֹפֵט